

ZAVODNOVÁNÍ JINDY A NYNÍ.

Více jak 100.000.000 akcru pozemků ve světě je uměle zavodňováno za posledních deset let. Tyto umělé zavodňovací rozlohy je možno nalézt ve všech částech světa a pěstují se na nich úrody všeho druhu. Pokud rozlohy zavodňovacích pozemků se týče, Indie náleží se na místě prvním, neboť je tu zavodňováno 40.000.000 akcru půdy. Spojené Státy náležejí se na místě druhém s 15.000.000 akcru a po nich následuje Rusko s 8.000.000 akcru, Japonsko se 7.000.000 akcru, Francie s 6.000.000 akcru, Egypt s více jak 5.000.000 akcru, Itálie s 4.000.000 akcru, Java s 3.000.000 akcru a menší rozlohy na Filipínách, v Austrálii, Kanadě, na Havajských ostrovech, v Argentíně, Peru, Siamu, Číně, Alžírě a v jiných zemích.

Zavodňování je tak staré jako zemědělství samo. Větší část moderního zavodňování je možno nalézt v krajinách, kde jeví se nedostatek deště, ale v některých zemích, jako, ku příkladu, v Itálii a Francii, zavodňovací zařízení je jakýmsi opatrným opatřením a má poskytnouti potřebnou vláhu roli v létě, kdy následkem nedostatku deště úrodám hrozí škoda.

Údolí Eufratu a Tigridu v Malé Asii byla prostoupena sítí zavodňovacích kanálů již v časných dobách historie a stejně tak krajina Goshen, která v době Josefa Egyptského byla s to využívat svět, kdy sněho a hladovění panovaly jinde. Před čtyřiceti lety nechal egyptský král Amenemhat Třetí vybudovati neproslulější reservoir starých i nových dob, jezero Moiris, za účelem zužitkování vod z řeky Nilu k zavodňování. Tento reservoir měl rozlohu 2.500 akcru. Sahařán v roce 1769 před Kristem zbudovali jednu z největších zavodňovacích hrází všech dob, mající 10.560 stop délky. Římané byli znamenitými zavodňovateli a Virgil píše o římském zeměděli, který ukáží řízení vyprahlých polí zavodňovacím zařízením.

Čína je součástí Egypta v němelech na starostnost zavodňovacích zařízení. Je známo, že Číňané uměle zavodňovali svoje pozemky již od roku 2627 před Kristem. Velký říční Čínský kanál, dílo obdivuhodné, zbudován byl v sedmém století a je 700 mil dlouhý. Indie zavodňovala uměle svoje pozemky dlouho před křesťanskou érou. Herodot praví ve svých spisech, že Asváné jsou známí pro svoji dovednost a vynalézavost ve vývoji zavodňovacích systémů. V době vpádu do Phoenicie syrakuský generál Agathocles napsal, "že africké břehy pokryty byli zahradami a velkými plantážemi, prostoupenými všude kanály, jimiž jsou zavodňovány." Také Řekové byli odborníky v zavodňování.

Zavodňování v Americe datuje se do prehistorických časů. Indiáni kmene Pueblo na jihozápadě ponechali v Novém Mexiku, Arizoně a Coloradu stopy po rozsáhlých zavodňovacích kanálech, z nichž některé byly až 20 mil dlouhé a tak důkladně zbudované, že některých bylo použito při zřizování zavodňovacích průplavů v moderních dobách a jsou v užívání do dnešního dne. V Mexiku a střední Americe jsou střední staletí staré, jež vyvolávají obdiv i moderních stavitelů pro stavitelskou dovednost svých budovatelů.

Na zavodňování v Egyptě dnes — stejně jako vždy před tím — závisí život země. Mezi triumfy zavodňovacích podniků je velká Assuanská hráz, 20 stop vysoká a 6.400 stop dlouhá. Zbudování této hráz vyžádalo si nákladu \$23.000.000, ale jedná se o velice dobrý investic, poněvadž se odhaduje, že toto zavodňovací zařízení přídává každého roku \$11.000.000 k bohatství země. Zemědělství v Egyptě je na vysokém stupni a závisí na něm blahobyt téměř veškerého obyvatelstva. Před tím, že Egypt byl jednou z prvních zemí na světě, kde zavodňování bylo prováděno, jeho metody zavodňova-

cí nestojí dosud na moderní výši. Indie má dostatek vody. Řeky Ganges, Indus a Brahmaputra poskytl obrovské množství vody. V Indii je možno spatřiti zavodňovací zařízení moderní i primitivní. Vzhledem k velké zalidněnosti země je nutno intenzivně obdělávat půdu a proto zavodňování prováděno bylo tu již v dávných dobách.

Itálie docílila pozoruhodného vývoje v zavodňovací práci a stala se učitelkou ostatního světa v zavodňovací dovednosti. Spojené Státy přijaly mnohé z italských metod. Itálie má dostatek deště, ale přece jenom zavodňuje svoje pozemky a následkem toho nikdy tu nedochází ke katastrofálním neúrodám.

V Číně při zavodňování užívá se primitivních metod. V této zemi práce dělníků je laciná a tak voda z řek a potoků na pole je nosena dělníky. V některých krajinách ovšem zřízeny byly také zavodňovací kanály. Moderní metody zavodňování vylučují však ruční práci při dopravování vody na pole.

Ve Spojených Státech reklamní služba v posledních osmácti letech provedla celou řadu obdivuhodných zavodňovacích podniků. Tato služba provedla sice jenom část zavodňovacích projektů, avšak možno říci, že část největší, neboť vykonala takové úkoly, na jejich provedení soukromý kapitál se neodvažoval. Mezi největšími jejími podniky jsou Rooseveltova hráz, jež zbudována byla nákladem \$10.500.000, Arrowrock hráz, jež si vyžádala nákladu \$12.000.000, Elephant Butte hráz v Novém Mexiku, jež tvoří zásobní nádržku 400 reservoirů 40 mil dlouhou, Shoshone hráz ve Wyomingu, Pathfinder hráz ve Wyomingu, Laguna hráz a jiné.

Tyto moderní zavodňovací podniky jsou obdivuhodné, ale přece již před nimi byla tu pozoruhodná zavodňovací zařízení. V Arizoně jsou zbytky zavodňovacích kanálů z prehistorických dob, které mají více jak 1.000 mil délky. Jeden z těchto kanálů veden byl z Solné řeky po několik mil tvrdou složeninou sopečných skal. Uvážíme-li, že průkop tento proveden byl bez výbušnin a pouze primitivními nástroji, musíme jenom obdivovati vytrvalost těchto indiánských budovatelů. Na druhé straně řeky nalézá se velký Arizonský kanál, který sleduje za tyto prehistorické kanály a zavodňuje rozlohu 100.000 akcru v okolí Phoenixu.

V Kanadě nalézá se také celá řada pozoruhodných zavodňovacích prací. Mnoho neúrodných pozemků Kanady nachází se v zavodňované oblasti. V Indii, Egyptě, Austrálii, Kanadě a ve Spojených Státech nejlepší talenty inženýrské jsou zaměstnány v budování zavodňovacích podniků, které považují se všeobecně za nejlepší investic. Nikde není litováno peněz na zbudování nejlepších zavodňovacích zařízení, poněvadž zárodních pozemků značně zlepšení hospodářského stavu rozsáhlých oblastí a náležitě zužitkování k zemědělským účelům i holých pustin.

ZIVOT NA HAYTI

O republiku Hayti vyvolán byl v minulých dnech značný zájem z hledem k vyšetřování o zacházení amerických mariničských sborů Spojených Států s domorodci. V důsledku tohoto vyšetřování vyšlo na jevo, že do nedávna panovaly tu poměry, připomínající na Mexiko a že teprve před nedávnem došlo k potlačení loupežných a nezákonných živlů.

Malá tato republika nespĺnila očekávání, jaké v ni bylo kládno. Nestala se zemí spokojeného lidu, šťastného v blahobytu, jak bylo by možno očekávat z hledem k jejímu známým přírodním zdrojům a poloze. Již pohled na přístav v Port-au-Prince, kapitolu republiky, přesvědčí nás nedostatkem obehodného ruchu, že všeobecný vývoj republiky je nález brzděn.

Přístav je takřka prázdny. Neví tu žádných známek obehodného ruchu, jaký můžeme spatřiti v jiných, sebenspatrných přístavech. A zde máme přístav metro-pole a jediný dobrý přístav celé republiky. Neklidná historie a jiné množství charakteristické překážky vývoje této země od té doby, kdy odtud vypuzeni byli Francouzi, kteří pohlíželi na tuto zemi jako na jakási zásobovací skladiště své vlasti. Před pěti roky přišli na ostrov mariňáci Spojených Států a současně s nimi pak smlouvi úředníci odbv za státní. Avšak ani těchto pět let amerického dozoru neznamenaló nějakou radikální změnu v situaci země.

Kristof Kolumbus vypsal první své dojmy z ostrova Hayti v roce 1493 ve svém příspěvu Rafaelu Sanchezovi, pokladníku krále Ferdinandu a krátce labelly. Kolumbus pojmenoval ostrov tento Espanolou a napsal o něm: "Jsem zde vysoké hory značné velikosti a krásy, rozsáhlé planiny, háje a velice úrodná pole, znamenitě přizpůsobená k osazení, zemědělství a pastevství. Výhodnost a znamenitost přístavů tohoto ostrova a dostatek řek, které jsou nevyhnutelné pro zdraví člověka, překonávají všechno, co by mohl věřiti člověk, který vše to neviděl. Stromy, byliny a ovocí Española jsou rozdílné od všech na Juaně (Kubě) a co více, je tu mnoho koření různého druhu, zlata a jiných kovů. Obyvatelé obou pobíhají na tomto ostrově chodí nazí, a výjimkou několika žen, které kryjí se listem anebo zástěrkou z bavlny."

Kolumbus ovšem nalezl na tomto ostrově Indiány. Ve svém dopise píše, že jako idioti vyměňovali bavlnu a zlato za kousky perli, sklenice, lahve nebo nádoby. Připouje, že neuznal na želíz modlářství a že, pokud bylo možno zjistiti, každý muž má toliko jednu ženu, a výjimkou ná dělníků.

V jiném dopise, poslaném Louis De Santangelovi, mluví Kolumbus o celé skupině západo-indických ostrovů, které objevil, a mezi jiným praví: "A přece jenom přednost musí býti dána Española z hledem na zlatým dolem, které má, a výhodám, které poskytuje pro obehod s kontinentem a zeměmi této strany a se zeměmi za Velkým Kanem, který zajisté bude velký a výhodný."

Avšak ostrov Hayti není dnes v takovém stavu pokroku a rozkvětu, o jakém snil Kolumbus. Prázdný přístav dá nám za pravdu. Indiáni, které Kolumbus našel zde v patnáctém století, zmizeli tak úplně jako divočí holubi z Ameriky. Ztrouzení Španělů a Portugalců, kteří zacházeli s nimi krutě, bičujíce je, Indiáni tito umírali jako mouchy. Dnes žijí zde černochi, které Španělé a Portugalci a později také Francouzi přiváželi sem z Afriky jako otroky na své plantáže.

Kolumbus nalezl asi dva miliony Indiánů na celém ostrově Hayti, které rozdělil je nyní na dvě republiky a sice Hayti a Santo Domingo. Dnes žije v samotné republice Hayti na dva miliony černochů. Vedení Toussaint l'Ouverture a Dessalines, dosáhli neodvratnosti v roce 1804 a udrželi si ji stále. Vlastně nyní jedná se o jakousi poloněodvlast, jež trvá posledních pět let, od té doby, kdy mariňáci Spojených Států přišli sem obnoviti pořádek. K zakročení Spojených Států došlo po té, kdy rozdrážděné davy domorodců vnikli na francouzské vyslanectví, vytáhli odtud svého presidenta Guillaume Sama, který uchýlil se na legaci, a uřídil mu hlavu.

Indiáni, které Kolumbus chválil z té příčiny, že nepěstují mnohoženství a modlářství, byli nepohybné v roce 1492 pokročilejší nežli většina obyvatelstva této republiky dnešního dne. Zbytky modlářství, jež přivezlo si původní černá obyvatelstva z Konga, je tu možno uznamenati až do dnešního dne. Stále zápasy připravily tu to zemi o přiměřené procento mužů a následkem toho je informální mnohoženství. Také pokud se oděvu týče, většina Haytlanů by ne-pochybně dávala přednost indián-

ské modě. Malé děti skoro pravidelně chodí bez oděvu a starší lidé oblékají se do toho, co padne jim do ruky.

Oděvy hotoví si obyvatelé Hayti nejraději z pytlů. Nejvíce se k tomu používá pytlů od mouky a nebo od cementu. Pro malé děti užívá se oblek z takového pytlé od mouky velice snadno. Vlastně se o žádné šiti ani nejedná. Vystříhno se jednoduše jenom otvor pro hlavu a ruce a "oblek" je hotov.

Každého roku mnoho dělníků z Hayti záježdí pod dozorem agentů na Kubu, kde vydělají velmi slušné peníze při běžání cukrové třtiny. Pracují se pravidelně v bílých, plátěných šatech, někteří z nich dokonce s jedním anebo dvěma zlatými zuby, s tuhým slámským kloboukem a párem obuvi americké výroby a s holi se stříbrným kováním. Téměř každý z nich má kufří, ale celni úředníci zřídká v nich naleznou něco k zdanění. Kufří kupují si tito dělníci jenom z touhy, aby jejich zdánlivá zámožnost ještě více vynikala.

Bylo by značné nespravedlivlo, kdyby všichni obyvatelé této republiky házení byli do jednoho pytlé. Asi tři procenta obyvatelstva, jehož světlejší krev naznačuje přírůstek krve francouzské anebo jiné, jsou pravou protivou průměrných obyvatel této černé republiky. Jsou pravidelně značně vzděláni a mluví správně francouzsky. Avšak ostatní spokojeni jsou s pouhou existencí. Nemají zcela žádné tužby se povznést.

Domorodí dělníci vydělávají asi 20 až 30 centů denně. Na bídné živobytí jim to zcela dostačí. Mnozí Američané, na ostrově usazení, tvrdí, že tito domorodí dělníci vlastně za více peněz práce nevykonají, ale pravdou je, že lépe placení domorodí dělníci, v nichž zvláště se tužba, aby lépe žili a lépe se šatili, jsou opravdu pilnější dělníky.

Avšak většina domorodců v této černé republice žije jenom dnešku a o zítřek se nestará. Americké autority na ostrově soudí, že náležitou výchovou lidu dala by se mnoho zlepšiti. Ale to mohl by vykonati jenom bílý člověk. Hayti mohlo by se státi zemí, o jaké snil Kristof Kolumbus, kdyby domorodci náležitou výchovou vyvolala se tužba po lepším životě.

HISTORIE ČESKÉ KRÁSKY

Amor je značně slabým malým bůžkem, je-li jedinou jeho zbraní krása. Tak soudí Alice Louise Sekerová, dívka českého původu, která uznána byla za nejkrásnější ženu New Yorku. Dle náhledu jejího, bůžek lásky měl by býti obdařen většími schopnostmi, tak aby mohl svoji práci vykonati dobře — aby manželství učinil tak úplným a šťastným úspěchem, jaké může být. Amor svým šípem způsobil této krásce více bolesti nežli štěstí. Jiná žena získala srdce jejího manžela.

Ještě před rokem byla tovarů dělnice, zaměstnanou v závodě na výrobu šněrovaček. Broadway a Pátá avenue byly pro ni jakýmisi pohádkovým a vzdáleným městem. Dnes však Alice je známá společností z Broadway v důsledku získání ceny v obnosu \$10.000, kterou vypsal illustrovaný časopis Daily News, vycházející v New Yorku, pro nejkrásnější praroučníci dívky v metropoli. A společnost z Broadway se nyní dívá, jak mohl se manžel tak záhy nabažiti tak krásné a příjemné ženy. Byloť v minulých dnech oznámeno, že milostná romance této nejkrásnější ženy v New Yorku, jež vedla ke sňatku, skončí za nedlouho před rozvodním soudem.

Alice narodila se na Východní straně New Yorku před dvaceti třemi roky jako dcera zehliče kabátů. Po dvaet dvě léta žila toliko tuto Východní stranu a na Broadway, ulici světa a nádhery přišla jenom zřídká. Jako dívka nalezla si práci v krejčovském závodě. Z tohoto závodu přešla do továrny na výrobu železek k holení, poněvadž kynuly jí tu lepší výdělky. Odtud pak odešla se do továrny na šněrovačky.

Alice byla vždy povahy veselé a byla oblíbena všude, kde pracovala. Každý rád pohleděl na tuto českou krásku a velkýmá čer-

nýma očima a jemných tabů obléčeje, jehož úběl vynikala patrně jí v rámci bohatého hevravního vlasu. Necht divu, že využila mnohé mužské srdce. Avšak byl jenom jeden vyvolený, druh z dětských let, Ralf Otto Trullé, který z té příčiny byl nazván "nejšťastnějším mužem v New Yorku." Trullé zaměstnán byl jako účetní v plumberském závodě. Byl to on, který poslal fotografii své milenky časopisu Daily News, když kongest byl oblašen.

Tři nejznámější soudci krásy v Americe — Harrison Fisher, D. W. Griffith a George M. Cohan — rozhodli, že Alice Louise Sekerová je nekrásnější dívkou v New Yorku. D. W. Griffithovi, jehož jméno je dobře známo v říši amerického filmu, bylo uloženo, aby české krásce oznámil vítězství.

V důsledku tohoto vítězství z zápasu krásek takřka přes noc otevřel se Alice nový svět. Vyraňitelé filmů a divadelní magnáti ucházeli se o její služby. A je-li kolik zámožných lidí dokonce nabídló jí manželství. Švadleni zjistili, že jejich výtvoři vyhlížejí lépe na této krásce nežli ve výkladních oknech a není zapotřebí lepší reklamy pro takovou švadlenu nežli obdiv jejího výrobku na, favoríte společnosti z Broadway.

Alice nezůstala lhostejnou k těmto velkým příležitostem. Pro svého otce zakoupila malou farmu v New Jersey, po jaké marně toužil po celý svůj život. Své matce zakoupila pak za \$3.000 bondů Svobody. Svým divadelním přátelům sdělila, že divadelní kariéra jí neláká. Chtěla se stovati a seznámiti se s Amerikou. Stala se po té cestující jednatelkou pro jistý kosmetický závod.

Ale před odjezdem z New Yorku na cesty po Americe odešla se tajně s Ralfem Otto Trulléem do Trinity chrámu a zde před rektorem stala se paní Ralf Otto Trulléovou. Sňatek tento nevyvolal žádnou radost v obydlí ženichových rodičů. Když novinářský zpravodaj navštívil ženichovu matku, nalezl jí v pláči. Prohlásila, že její syn je pro ni mrtve a že nechce se již nikdy k němu hlásiti. Odsuzovala i jeho nevěstu. Spálila všechny fotografie svého syna, aby jí nic na něho nepřipomínalo.

Ralf zůstal v New Yorku a vedl nále knihy v plumberském závodě. Alice pak vypravila se na triumfální cestu po zemi. Navštivovala toliko větší města a byla atrakcí obehodů, prodávajících kosmetické prostředky. Její krása znamenala reklamu a reklama znamenala dobrý prodej výrobků továrny, která jí na tuto cestu poslala. To várna tato platila Alice velmi značné služby, ale služby, které jí tato česká kráska prokázala, stály za to. Věřobkům dostalo se reklamy a byla po nich člá popřávána.

V New Yorku byl Ralf Otto a Alice Louise zajižděna k němu tak často, jak jen její zaměstnavatelé dovolili. I cynická stará Broadway se domýšlela, že zde došlo k spojení krásy, mládí a lásky, na které Alice umíže býti hrdým. Když pak bylo oznámeno, že toto udánlivé šťastné manželství má býti rozvedeno, Broadway žasla. Společnost z Broadway nechtěla věřiti, že by nejkrásnější žena New Yorku nedovedla si udržeti lásku manžela.

Ale v malém farmářském obydlí se zelenou stříškou v Risley, N. J., Alice potvrdila, že všechno je pravdou. "Myslela, že je třeba něčeho více než krásy k udržení manžela," prohlásila. "Nedovedla jsem udržeti Ralfa, je to stará historie — vyskytla se jiná. Možná, že jsme rozdělili duši a tak jsme se k sobě nehodili. Zabáhla jsem kroky, alych od něho obdržela rozvod."

A mezitím Ralf Otto každého dne počítá sloupec šlící po sloupci pro svého zaměstnavatele. Má za to, že dnes nemůže býti již považován za "nejšťastnějšího muže v New Yorku," za jakého byl považován kdysi.

CHLĚB V RŮZNÝCH ZEMÍCH

Svět užívá různých druhů potravin, avšak nejvšeobecnější a nejdůležitější z nich je chléb. Snad

bychom oběti se bez všech ostatních potravin lépe nežli bez chleba, sokoliv Číňané, Japonci a Koreanci prokazují, že ryže může jim podloužiti stejně dobře. Ryže do značné míry může býti považována za "denní chléb" orientálního lidu.

Chléb je znám všeobecně po celém světě, avšak jeho příprava je rozdílná. V některých zemích lidé dávají přednost čerstvému chlebu denně pečenému, jiné pak peče se chléb toliko jednou anebo dvakrát v týdnu. V krajinách teplejších chléb peče se v kamených anebo cihelných pecích, jež nalézájí se mimo obydlí. V Mexiku většina spotřebovaného chleba peče se pod širým nebem a namstože ještě neprimitivnějším způsobem. K jeho výrobě užívá se tu hlavně mouky kukurličné. V některých mexických krajinách peče se chléb na rozpálených kamenech a domorodím znamenitě chutná. V Mexiku je málo veřejných pekáren. Nalezeme je toliko ve velkých městech. Na venkově a v menších osadách každá hospodynka peče si chléb sama. A i ve městech, kde nalézájí se pekárny veřejné, pekárský vůz, pečivo rozvážejí, je zvláštností. Lidé docházejí si pro svůj chléb přímo do pekárny. Tu a tam roznášejí se chléb také pouličními prodáváči, kteří chléb nají ve velkých koších na hlavách.

V Bulharsku a Srbsku a také v jiných zemích tito podomní prodáváci chleba jsou obyčejným zjevem na ulicích.

Na Kubě nalezeme chléb všech možných tvarů a velikostí, od dovedně sptěného francouzského bochníku až do bochníku šikákovitého tvaru, 12 až 14 paleů dlouhého. Krajčičky, krájené z takového podobuhého bochníku, nemají o mnoho větší velikost nežli naše stříbené dollary.

Žitný chléb je oblíben zvláště v Německu a Československu. Bochník německého sedláka i ve dnech dostatek byl velký a tmavý a pravidelně trochu zakyslý. Ve Finsku peče se chléb taký a tvrdý, ale je dosti chutný. V Norsku peče se chléb z ječné mouky a málo se solí. Ve Švédsku a v Dánsku většina chleba vyrábí se z mouky žitné. V zemích skandinávských peče se pravidelně chléb s otvorem uprostřed, tak aby mohl býti ulčen na zvláštní tyč vřohu komory a potravinami.

V Anglii oblíben je chléb pšeničný a v Škotsku na mnohých místech lidé si pochutnávají na chlebě z mouky ovesné. Pravidelně hotoví se menší bochníky okrouhlého tvaru.

Ryže je sice hlavní potravinou v Číně a Japonsku, avšak v obou těchto zemích se spotřebovuje velké množství chleba. Chléb v těchto zemích peče se hlavně z mouky rýžové. V čínských městech je možno naléztí velké množství veřejných pekáren, které vyrábějí velice chutný chléb z rýžové mouky.

O českou školu v Chebu postarají se Z ministerstva vnitra se oznamuje: "Z Chebu se hlásí, že s opravou poškozené české školy byly započaty ihned a že budou opravy ty ukončeny v nejbližší době, takže počátkem příštího týdne bude lze nerušeně vyučování opět zahájit. Poněvadž dosavadní místnosti školní nevyhovují, jest zahájeno jednání, aby pro českou školu v Chebu byly zajištěny i jiné vzdáčené, v každém směru vyhovující místnosti v jiné budově a to co nejdříve."

Záchvaty mláoby. Pan H. P. East z Cambridge, Minn., píše: "Činí mi potěšení sdělití vám, co Dra. Petra Hoboko pro mne vykonalo. Po mnoho let jsem trpěl záchvaty mláoby; náhle jsem klesl a omlel na deset až patnáct minut. Radil jsem se s několika lékaři, ale bez úspěchu. Po té šel jsem o Hoboku a rozhodl se zkusiti je. Nyní jsem silen a zdrav." Tento proslulý bylinný lék činí krev čistou, bohatou a červenou a staví pevně, silné a zdravé svaly; posiluje nervový systém i životní orgány. Neprodává se prostřednictvím lékárnků; zvláštní jednatelé zásobují lidi přímo z laboratoře Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Advertisement